

عالم و سامانی فرصت بچید	لنگه خشت مخون می سامان
بیدار تشنگی سگ خون حی جلوه حسن	تشنه خون دل دیده بی مان مرا
و هم بگری بر طغیالی یارب	کس زبان منی لغت جاب ترا
بهوس درو سراسل سلامت تا چند	مشکل عشق مویون مطلب بند ترا
بوی دوستی گلزار سیاقی است	
دی نی بر باد کی بیستان است	
عشرت قطره می یا مین سو جانان	درد کا حدی کد زای دو او جانان
تخمی قشمتین میری صورتی بجد	تسا لکها باب کی نیتی جد او جانان
دل بو کوش خار به جنت مناس	میت گشتی من این عهد کجا او جانان
اب حجابی هی من مجرم هم الله	استعد در دشمن باب و فاجه او جانان
صنعتی کردید میل هم در تو	باور ایام من مانی کا هو اجانان

دی

دلی قناتیری گشت خای جانان	مویکا گوشت سی ناجر کجا او جانان
هی محی ارب سار کمارس گریمن	روئی اوئی عم وقت منی فیا او جانان
گرهین گنت کاکویری کوچی کی بو	کمون ی کرده جولان صبا او جانان
بخشی می جلوه کل و ق تماشا عاب	قطعه چشم کوحاسی مر رنگت واسو جانان
تا که بجه گریه اعجاز موی صقل	دیگره سامین سپر اینده کا او جانان
سبک می بخانه پیران چین سامان	عکس جسم موی خورده می وانع سر
تیر کی ظاهری می طبع اگه کاشان	خاندان عکس و صحنه می دو سر کاشان
کاب نگاه صا صا دینده تاثیر می	هی کل باوت عکس خط جامه صا
هی عشق آن ششی ای دست گدین	وقت حسرت کبی چشمی سر کار
هی عشق نو زجر کی لک کی بالید کی	مر کاب تهری فلک زطره کاشان

جانا چون صد برکت اوتی او می برکت	کیت جهان محب می پری کرا
ز هر چه کل صوت یک طره خون می	و کهای کسو کا جو خاشته سرا
کافی شانی ترا جلی کا زیبا	خالی محب کسلا کی قوت سورا
یافت مرکان چون کشتن	کسی می محب کی مانند برکت
خون دلین چسری نین باقی پوس	جو مای بی آست سستی می برکت
شوخی تری کندی ای احوال مارا	زار دل صد باره کی ای دیده در
کرمی ای مانی سوت ختن جان	بر شمع شهادت کی بهان برکت
کس تبه بین بار کی فرمی ای جو شکل	اتی نین چینی بین او سکی طرا
افسون کم و زان کا کتاق کلک نی	جن بو کو کالی می منور عهد کهر
لکته سون اسد سوزین و لسی سخن کم	
تار کده کسی کو می پری خنده برکت	

نیم کی جلوه می نرم تحلی لر و	دو دو سمع کشته تها شاید خط حسار
چشم بند خلق عجز نفس خود بینی این	اینه می قالب خشت مرود لوار و
ای سواتیری او سکی قامت لوت خرنی	افقاب فر محسری کن دستار و
ای دل با عاقبت اندن صفت سوز	کون لاسکای تاب جلوه دیدار و
خانی ویران سازی حیرت ناشای	صوت لقص هم چون قمر زقار و
عشق من بید در سنگ عمری مارا	کشته دشمن چون اجر کزده ما مارا
خشم مار و تن که او سید رو کال	ویده بز خون مارا ساع سار
خیر یون گنای می بر سس او سکی من	بی تکلف دست و حسی کو می جوار
ما که من جانون کرمی اسکی ساعی	سجده و سیاهی ساقم عدو دیدار و
جب کین ما یون اسان ساقه ضعف	سر کرمی می حدیث زلف غمبار و
چکاسک محکورتی کلمه مایا کرا	مسکی کرابی سان سخن کهار و

کاشن بد بوضیط و کرسی اچ	نمر کا طوق حلقه بیرون کرسی اچ
آما کی باره دن رفعا کی تہ	تا نفس کند سکا را شری اچ
ای عاکیسا و کرا می استقام چل	سیا کریمه بیار و دوری اچ
حیرت و شص صد کزانی ہی اضطرار	ہر شتہ جاک جیب کا مار طری اچ
مغزولی پیش موئی اوطا استطا	حکیم دہ حلقہ بیرون کرسی اچ
تا صبح ہی تہرا مقصد رسید	دو و چراغ خاہ خبا سہری اچ
ہون داغ نیم کی سام صالار	نوب چراغ نرم چی ش سہری اچ
کرتی عا جبری سفر سو خدی تمام	پیر خنک میں عبا شہری اچ
دو ارقاد و چرم کرسی اچ	
مرغ خیال بس بیان ہری اچ	
خدی سرک سی کل کی کوا احتلا	شب شہری صبا صبح کرتی اچ

شام

شام گل خدیس میں کلوہ اہسا	طغش شوخ سحر کل سکہ ہی مری اچ
سیرنگ حسن کریمیا تا در خار	خیمت یاری ہی کرونی اچ
کریا ہی سدان کچ شہر در استن	تہران عشق میں جس تہی تہی اچ
ہی سواد چشم با ہمیں کعالم مقم	حسرت و صفت جہان می ہی اچ
ای اسدی مستعد شبا کی سوسد	
بچہ ترکان بچہ دالیدی کہتا	
بیدل ناز و حشمت جیب کوی کوی	جون بوی عجب یک نفس ارمید کوی
یک شت خون ہی تو فور می نام	در طلب تاملہ نامیدہ کوی
پید کی ہی حال طومار تہنا	پای نظردا مشوق وید کوی
نچو و بطین چمک عبرت ہی صدم	کید اجت نفس ناکت سبد کوی
برق سہری ہون میں بار صا منور	ای خار و شتہ مشوق وید کوی

زیر نظر بنده طاعت و خلوت مان	زیر نظر بخشش با او دید که هیچ
در باب طاعت دعوت سیلابی است	ساعت بارگاه و مانع رسیده است
طاهر مستی آرام و فانی است	زقار بنین شیراز لغزش مایح
حیرت همه اسرار به محسوس چو پستی	هری بنین خبر بستن جان فانی است
تسال که از اینیه ی عبرت نیست	قطار و تحیر چمنستان تعالی است
کلزار و میدان شریستان میدان	فرصت پیشش حاصله نشود و مایح
اسکندرم نامه که سارگروی	مستی بین بنین سوچی سجا و صدایح
کس بات به مغزوری ای بحر مناسی	سامان عا و خشت تاثیر عالی است
اسکندرم بین بنین خبر نمیدان	
عالم همه فاسد ما دار دو مایح	

نفس

نوارش نفس شاکه بان در نه	سرکمانی ی انسان در سر او
تعاضل امینه دار خموشی دل سی	موی می جو تبرک امتحان فرما
ملاک بخیری نعمه وجود و عدم	جهان اول همانی جهان ثان
جوانی کند لیسای شمعان	ز دست شسته لیسای توبان
مزارافت و یکجان می نوای است	خدا کیواسطی ی ساه سگان
حسن غیری کی گشت کس سی اختیار	باری آرامی بین اول خفایح
منصب نیکی کی کوئی قابل نرنا	موی مغزولی انداز وادامیری
شمع بختی می توای و همین می نهون	شعله خوس پس بس هوامیری
خون می دل خاکمین احوال سان بر	اکلی ناخن موی محتاج خنایح
در خور عرض نهی چ سر بیاد کو جا	کند نازی سر می خنایح

ی خون اول خون کی ای اوس	جاک بوتای کربا ای صلا میری بعد
کون بوتای کفتری مرد فکن	ی مگر استانی من صلا میری بعد
غم سی ترا مون کون تانین سلی کوی	که گری تعزیت مرد وفا میری بعد
تسایین کاید راجا کی بندگی	تسفرق نوی میری هامی میری بعد
تسی مکه میری نهانخانه دکنی نقاب	بخطی صحتی من اربا با میری بعد
ای ای بسکی عشق به روزمانع	
کسی که رجا کاسیدان میری بعد	
بای من جو پیش نظر درود	نکا ه سوق کو من مال درود
خون اسگنی کاشا کایا	که کو کئی میری یوار درود
نمین بی ساید سکر نوید مقدم	گئی من چند قدم شتر درود
کیا می نوی می جلو کسعدرا	که دست بی تری کوچی من درود

جوی تخی سر سود ای انتظار تو	که مانج دوکان مساع نظر درود
بجو کم گریه کاسان کس کسای	که گری میری با نور درود
وه ارام میری مسایه یون سالی	موی فدا درود یوار درود
نوجه خودی عشق مقدم سبلا	که با جی من تری درود
نظرین کشتی ای بن میری کبری	ممنه رونی من هم دیکه درود
که که گوی که غالب نین با زمین	
حرف راز محبت درود	
بسکای منی رنگ مانتاب	بی نفس اشعاع اقباب
بارگشت حادو سماهی حرث	عافلان عشق خاک کبر کئی من
بدکان کتی ای عانس خود آرای	سید کو کوی ارباب اضطراب
بعی من صفای ای توهای بخل	ی تاشا زشت و یونجا عانت

ناز و جنبی کی باعث محرم صیدنا	جو نیشیر کوی بختاب امیر
سه اسکنه زنی بهر نگاه کلنگان	گرگری یون امری تو بر آب امیر
دل کو نور جوش مینایی سی غالت کسا	
رکند یا بهلو بوقت اضطراب امیر	
نہیں بند زبانی تکف باہ کنعان	سفیدی دید بقوی ہر تی زبانی
لرزنا ہی میرا دل زحمت ہر درستان	بین ہونہ قطرہ شہنم کہ ہوا سلا
دل جو نہیں جگر بیضی غم سخی	الہی کفایت خاور انونی بدستان
فنا لغد میں سچ وہی ان میں نانی	کہ جنوں لایم الف لکھتا ہوا لور
زراعت کستہ درسی سخی میں ہم	ہم کہ صلح کرتی بارہ امی ملکہ
نہیں آقا الف کوئی طومار نازا	کہ پست شہم جی کہ ہو وی ہوا
مجھ کی تکمہ کہ رشوق الووہ یاو	کہ وہ میں میری شہم سخی کلستان

بجز روا رشوق مار گیا باقی مانوگا	قیالیک ہوتی خجاک شہیدان
اسدای بی نکل عہدہ بیجا ہی ناسخ	
کہ اخیر سیکو نجاز و رجتا ہی کیران	
صفای حیرت امینہ ہی سامان کراخ	تغریب برجانا نہ کانا تھی کراخ
کی سامان عدوین جاہ فی تدبیر شہت کے	ہوا حاتم زمر و سخی و اع کراخ
خط نوخیز نیل شہم زخم صافی عار	کیا امینہ فی خضر بطوطی کراخ
مال آسائی ہر گشا و نہائی ان کا	ہو کہ شہرت سزاہ اندوری کراخ
بہر بہر کہ گوا صید بال اوت کہ مصطر	ہوا سورا شہم لغت زخم کراخ
لکھی مارو کی بدستی فی میخانہ کی گنا	ہوئی قطرہ و فشا نہائی ہی بار کراخ
اسدیر میں ہی اشک قیاسی	
نہیں ہی لغتہ ہی خالی حیدر ہاجک	

بنیش بسی ضبط خون بوی بهار تر	دل در که از ناله نگاه ایسا تر
قاتل بغرم ناز و دل از رحم در	شمس ابدار و نگاه ابدار تر
بی کسوت عروج تغافل کمال حسن	حسب مبرک کلمه سوگو ار تر
سعی خرام کاوشش کاخ جلوه	جوش چکیدن عرق آینه تر
هر که در باد حلقه قرآک بنجودای	مجنون دشت عشق تخریب کار تر
ای صرخ خاک بر لبه کفایت	لیکن بنای عهد و وفا استوار تر
سمجها لبه یون عشق بین نصبا کوفای	خدا که نامید ترا میدوار تر

ایینه ذاع حیرت حیرت کج یاس

سحاب بهار و اسد به قرار تر

دیما روک بهوی بین مان در
سرم کتس صحت سی کن جهان

هو استکی سی بدن آینه و طب
تکلف بر طرف ملجا کجا حیار

رک کل حادّه تار کلمه سی حد مو فوی	لینا کنی منزل الفت بین علم و ریاض
غرد ضبط وقت شرح ثواب تفراری	یاز بروت نی هو کجا تکلیب و خضر

اسد کی طرح میری ہی اعجاز صبح حیار	موی تمام جوانی ایدل حصب
-----------------------------------	-------------------------

فسون کیدلی ہی اذیت بید و بون	که و حد برق چون روانه مال
تکلف خار خار التماس بهراری سی	که رشته با نده تاسی برین
خوب کی دستگیری کس می گویند	کریا بجا کجا حق ہو کجا می کنی
بر ما کجا آتش زدن و نیز کفایتی	هزار اینه دل با ندی ہی ای کطبین
فلک سی مگو عیش ز غم کاک کاس	تساع برده کو کج می قرض بر
یہ کیا وحشت می نمی نوادان مر	که کی یجا با خاندن بر خیر شون بر
دین رو بهی سبب شتابان	تساع مہر ہی تمت کدی خیم زون

فراگوسو پسر شتاق بی قیامت	فروع طالع خاشاک بی موقوف کلحن پر
اسد بس بی کس انداز کا قاتل بی گناهی	
که مشق ناز کر خون عالم مری کردن	
خرج دارا گوئی مشق غافل منور	بی کف نشاط مدین ایند کل منور
سادگی کای خیال سوخی صدر کفش	حیرت آینه بی جیب تامل منور
ساود و پر کار تر غافل و شتاب	ناکی شمشاد بی سازه سبیل منور
ساقی و تعلیم بی محفل و سنگین آن	سیاه اسادی ساغر بی مل منور
شغل سوز در نظر لیک حیاتی خبر	شاخ کل نغمه بی ناله بلبل منور
دلگی صدای شکست ساز طرب	
نشسته بی باد بی عای بی قافل منور	
بکایه فای هوای چمن منور	و در سبزه شکست نه او گاو گو منور

فارغ موی مخان که چون صبح و اوباب	بی دایع عشق زینت جیب کفن منور
یار بی منبند بی کس نگاه کا	بی سبط مسک دایع سواد و صحن منور
چون جاوده سر بکوی مثنای سیدی	ربحیرای شسته حب الوطن منور
بی ناز معانی از دست پر	بیون کلغرو تن شوخی دایع کفن منور
مدین دور کرده و سبط نگاه تما	بیرون دل نهی پیشان چمن منور
ای شعله در صی که سویدای دل بی	کشت سینه صید کارد و صحن منور
میخاید حکمین بیان خاک بی	خمیازه کنجی بی پت سید و فن منور
تسا محکو خار خار خون فاس	
سورین تمانه کله برین منور	
چاکه ریا بکوی لطف تامل منور	خجیرین و تنگ بی اوصد کل منور
دلین بی سواد بی غافل منور	بی مزه خوانا کار بی سنبل منور

<p>پرورش نالدهی حشمت پروازی عشق کینچه در دو چشم او کرد لذت تفریح عشق بودگی گوش دل</p>	<p>ای تبال بری بصدیه بیل مشهور دامت به نبره ی حلقه کا کل مشهور جوانی نامی عرض گل مشهور</p>
<p>امینه آنجان نذر نغافل شبهت اسباب تو بگل مشهور</p>	
<p>حریف مطلب مشکل نیند چون نوبه زه بیابان نورد و هم جو و صیبت یجا و کاشا و کبه وصال جلوه تماشای دماغ کهن هنوز اشغی ید تک رسوا زک که جلوه صبا و حیرت ار است</p>	<p>و عاقبول هوای رب که عمر خضر هنوز تیری تصویرین لبی سب فر کجا ه عکس فر و تن خیال امینه سا که در سحی امینه انتظار کو پرواز کجا ه تنه خرام در دو عالم با اوری بی صفحه خاطر سی صورت پروا</p>

عجم

<p>عجم کجای دل منس موج لرزان هر اکنده ره عاشق بی نقاب بر سوره صفت نیچا به خون غالب</p>	<p>که شیشه نازک صهبای اگینه کده کمی نه خال موی بر موی جلوه نا همان به کاست کردون کجاک اندا</p>
<p>کویسایان تننا و کجا جولان هو قبول کم کجای نخه امل نیاز بوسه با احتاب کمانهای سن حسن کج چو نسوی بوسه شیمی ی ناز اضطراب نارسای مایه شرمندگی و جهان سندی شین بار کاه نا بسکه بی مایان بی صحرای محبتی</p>	<p>ای بی باکی من همان فکار کوه بان ای دل و جان نازای این ای جان بیان عجم عمری تا سجده جولان عشق بی واکلی بی هر کنیا شیمی کان بی عرق یزنی خجابت شش طبع نا قامت جوان موم حجاب سبستان کر و باد این او کای عقد همان</p>

واع اطفال می بود آب کباب تنویر	خلوت کباب سبک ناله طلیح کار تنویر
خانم بی سلی می کرده ویدار	دور مدین ز زوده می خنده ویدار تنویر
و سعه کرم و یکیکه ستر تا خاک	گذری می ایله با ابر کهر بار تنویر
بکلم کاغذاش زوده می سحر و	نقش پادین بی سبک می قهار تنویر
آبی کیمیری مخدور تا ساز کس	چشم ششم بین تو تا مزه خار تنویر
کیون بو تا طرف ایله با یار	حاجه و اشده چشم طوع مار تنویر
هون چو می جرحت ویدار آ	
مزه می شایه کس طره کفار تنویر	
بیکل نعمه هون پروده ساز	مین هون انی سگه او آ
لو اور آرایش چشم کسبو	مین اور اندیشه می ورد آ
لاف تکین سیریه و	هم مین اور زاری سینه که آ

هون گرفتار الفت صیاد	ورنه باقی می طاقه پروا
وه بی دن بو که او س سگری	نار کینچون بجای حسرت ناز
سین دل مین میر می قطره خون	جس می شرکان هو می بکلبا
ای ترا غمزه یکت سلم انگیز	ای ترا ظلم سر سب انداز
تو هوا جلوه کر مبارک هو	ریش سجده مای امل نیاز
مکبه التفات سوی اسد	
مین عربک تو غریب نواز	
نهد با تها بعد نقش دل تنویر	تسک می بیان مین بار کا ند کور تنویر
سپرد می نوک بان مین کور تنویر	حسرت عرض تمنا مین هون کور تنویر
صد تکلیکه می صرف حسین عرت	پیر مین می بخار شر طور تنویر
زخم دل مین می نهان عجب بیان کجا	جلوه باغ می در پرده ناسور تنویر

پارازله راه طبعی بین هوا	هاتمه ایامین یکدانه اکو منور
کل کله چکنی لکا و صبح هوس	سرخوش غاب هی و کرس محم منور
ای اسدی تری کجست ظیامری	
نظراتی نین صبح شب و جو منور	
حاصل بسکه هی عمر لو تا اور	وقف عرض عقده می تصنی نار
کیون نه طوطی طبعت لغیری کری	ماندنی می تک کل اندی خاک
ای ادا فغان صدی تنگی در سکه	هی صحرای حشر قسم قرمانی حرس
تیر تو تانی خشتن جوان عری	هی کشفان تیغ شعله خار
سجی راه محبت منع خل غرس	پیتجا عاده هی ساج هرین عیس
ای اسد نم خود سر کنگ لوی باغ	
ظایر صتی نادان کرفا سوس	

کب فقیر و کور

کب فقیر و کور سانی تهنوار کی با	تونی لودجی میخانه کی دیوار کی با
شده افنجی قاسبری که نظر آما سی	دام خالی قفس مرغ کرفا کی با
حکایت نه از ارتسله هوا	جوی خون نمینی بهای من بر خار
منه کسین کوه تسی هی کوه تی اکملین	جوتفت آتی هم اسعاشی سار کی با
مین هی کک کی کز تراغوز باکی مدلی	دشته نیک تیر ساه تو ما یغ غبار کی با
دیکیه کز کجکومر کب نو کتا هی	خود خود دهنجی هی کل کوشه دبار
دهن شیرین جاشته نی بسک این	که کهری هو جی جوان دل از کی با
مر کسا پور کی غاب خوشی هی بی	
بهدنا او سکاوه اکثری می یوار کی با	
دشت القهتن هی حال کنگان مجوس	پیتجا عاده خجی خط کف فوس بس
نیر کی ای تیغ محل خوابانی هی	بکاک صر جاک برده طانوس بس

می تصور این بنام برآید صد	کاسه زانوی کج و بطنه و سوس
کفری عزیز و فریونی مریود	راه صحرای حرم من جبرین تاوس
یکجهان کل تخمه تن سگتن می است	
عجب خاطر با افسردگی اوس و س	
کرتابی با بوبت کمین دل اوس	رکت نظر و قه جای کف اوس
حیرت می تری جلوه کی ابر کیمین	نخ و قطره شبنمین می شمع نفاوس
تپا خواص کیمین جلوه بستاند بخا	ای باشت و سوسوختن کیمین طواوس
دریا قن صحب اغیار غرض می	ای ماه سنان به رسان جان خاصوس
ای شوق است بسکینه صل کی منظور	
هواج کال نشین از پی او را کرم بوس	
هوی می بسکینه شوق کیمین بارش	بانداز جای و توی و جبارش

نیلوی

نیلوی کز خس و بر طراوس بره خط	لکا و خانه امینه نین وی کارا
فروع حن می توی می حل مسکن عاش	نیلوی شمع کی مایه نکالی کز خار
شهری کف اطنابا را جلوه بوس	گری می سگت کز سوسید رو کجا
کداز موم می افسون اطمینان را	نکالی کسب مال شمع می شمع سرار
خیال دو دهنه سرخوش و دای غلط	اگر کتبی نه خاکستری کاغذ
سوی ارفشانی برق خرمسای	بیان سعد بنیاس بر وانه زار
نیلین ق و سر رجو و دست ضبط طینا	بلا کرد آن بر و اخر امسای بار
دشوی می گل کی ایک دریا پاره	
اسد حیدر بر توی اگر تو دو دوجار	
با قلم سخن می جلوه کرد سواد	کرم می و جبر اعان می موی داد
اگر مضمون خاکستری می ساید	که باندی شعله جاله عیار کرد داد

<p>گری لطف انداز بر بندگی خوبان دیوان حکیم کو آه بی سامان</p>	<p>تقریباً شهابی بطر سجد باد نهو بالبده خیز جنبش دامان باد</p>
<p>اسد قدرتی حیدر کی ہوی ہر کمر و ترسا کو شرار شکست بہر سبای اعتقاد اش</p>	
<p>جادو رہ خور کو وقت نام شعاع شمع سی ہی بزم کشت تیر دروہن جون رطا و سوج مرتجہ شوی سکی ریش حیرت ششمان سہ صاحبان چارہ می ہرین باز عقلک مہ</p>	<p>شرح و اگر ای ماہ نوی اغوش شعلہ آہ از جوان برہنگام سکہ سی اوہ قبلہ مینہ خواہ تراغ جوہر مینہ سی ہمان کرد ان تراغ عقل کی نصیحتی ہستی حال</p>
<p>اشنا عالم بین من درود وزیک کو میری انکی تاب استماع</p>	

<p>سخ نگاری ہی ہوز جاہ وانی سمع زمان بل زبا نمن ہی مرک خاموشی</p>	<p>ہوی ہی اس کل ات مذکافی سمع یہ بات بزم میں تو سوجی زبالی</p>
<p>گری ہی صرف باہمی عقد قصہ کام نعم اسکوت پروانہ کای شیعلہ تیری خیال ہی موج اتہر از کرتی ہی شاطر داع عم عشق کی بہار جوہر</p>	<p>بطر از افامی شانہ خوانی سمع تیری لرزنی ہی طامری اتوانی سمع بجوبہ زیری ماہ و بہر فشانی سمع شکستگی ہی تہید کل خزانی سمع</p>
<p>علمی ہی دیکھ کے بالین پار سرجو اسدی لہ میری داع کمانی سمع</p>	
<p>عشق اسگشیم ہی ہو دین ہزار جون چشم بارانڈہ ہی سرکسوی بی لالہ عارضان مچ کاشت با</p>	<p>دیتا ہی اور جون کل شہم ہزار رکتا ہی داع تازہ کاینا انتظار دیتی ہی کر می کل میل ہزار داغ</p>

<p>چون عطا و نامه خط کا ہو مہری ہوتی ہیں جو جلوہ خورشید کا وقت خیال جلوہ حسن بیان</p>	<p>یوں عاشقو نہیں ہی سب اعتبار دیکھو سکولسی تکی ہی اختیار دکھلائی ہی محی وہ جان لالہ زار</p>
<p>بلیا بگو ووری گرا ہی منع بار کون آیا چون تباہ اتھالی میں مہر حیرت خون متاویں درانج آتش نکاح مرگلو بخشی ہی فروغ کون کل ہی صفت خاموشی بسکلی</p>	<p>ہی زبان باسان خار فرور جنتیں موج صبا ہی شوخی رفتار مردم چشم تماشائے نقطہ بر کار ہی ہم سر و صبا ہی گرمی بازار فی زبان بچہ کو یانی زبان خار</p>
<p>جوش گل گرا ہی استقبال تھریا زیر شوق شعر ہی نفس زہی احضار باغ</p>	<p></p>

نامہ ہی

<p>نامہ ہی لکھی ہو توبہ خط غبار حریف ہم قریب نہیں کرتی دواع ہو گل چہرہ ہی گو خفتانی مزاج کا تھی سیری ہی جلا نیکی ہی اسعلیہ ہیں میری شست خاک کو سیکو دور پیش از نفس تیان کی گرم فوانہ جدا ہی کی کہ کیوں ہم کیا حل</p>	<p>کہ کئی ہو محی اتنی کہ دوت ہزار حریف محبور یہاں تک ہی ای حریف کہ سیری ہی نیم خزانسی ہا ہا حریف کہ ہر روز یہ خمیر کو ہی شرار حریف پای حکم ہی ولین تو ہو کر غبار حریف تہا محل نکا ہدوش شرار حریف ای نام ہی نفس شعلہ با حریف</p>
<p>نما اسد میں سرورہ چشم کا بار آیا نہ میری خاک ہ وہ شہسوار</p>	<p></p>
<p>عیسی ہیران ہی شفا بر کطف سجیدنی ہی اک طرف زنج کو کن</p>	<p>درد افزین ہی طبع الم خمیر کطف خواب کران خسرو پر کطف</p>

آمی بدن پاره حاجی کور میان	لایای اصل شیبها کاروان
ظا هر که چشیش تر کانی دعا	طفلا نه تاته کاشی ازان
مین او ی طلب مین مو اعلیٰ عرق	از بکه صرف قطره زنی تبار
رونی نی طاقت آئی پوژی کیه	مکان کوهوش رینی امکان
دختر کما کوهی طرب صد جبین	باع نخون طبعی ان ایست
سیل نای شمشیر نم می افتاب	هوری چشم تیش ویش
شکام انتظاره و مسمان است	
بی سر مرده گران پیمان است	
گر بگویم یقین اجابت عانک	یعنی بغیر کیدل بعد عانک
ای ارزو شهید و فاجو بنامک	خبر هر دست بازوی قائل عانک
کس تاخی مصال بی مشاطه نیاز	یعنی دعا خیر خرم زلف دو نامک

بر همی از م عجز نیک حدیث ط	کاشانه نسبه نیک غای غانک
عیدی طلسم حق حاصل نیک	حیرت خیمه عرض دو نامک
مین دور کرد عرض سو م نیاز	دشمن سحر و لی مکته شمانک
نظاره دیکر و دل غیبش در	آینه دیکره جوهر برک دعا نامک
انای اعزته دلکاشا شمار یام	محبی حساب بی کهنی ای حد
کیمت افخ ندر سبکباری است	
سرور و مال سایه مال نامک	
بدی آینه طاق ملا	غافل نقصان بی سده کمال
ای بیاد زلف مشکین با و ماه	روز روشن شام آنسوی خال
سبکه بی اصل و مید نهام خبار	ای نمان سگوه ریحان سفال
صافی رخساری تری شکام شب	عکس داغ نه هوا عارض به خال

نوری تری ای اسکے روشنی	دور نہ تھا خوردید یکدست سوال
شور تار و فن کی تار کے حضور	سایہ آسا ہو کای با مال
ہو جو بی بی رو فکرا سد	
عجیب منقار کل ہوزیر مال	
کی کتہہ رنک فسیہ وفا کی گل	بیل کی کار و بار بہرین خند ہا کی گل
آزاد ہی نسیم مبارک کہ ہر طرف	توئی تری ہین جلفہ ام ہوی گل
جو تھا سو موج نکے دیو ہین رکھا	ایو ای نالکے بے ہین ہوی گل
دیوانگان کا چارہ فسد و عہد ہا	ہی شاح کل ہین پنج خوان بجا کی گل
تو خحال و سحر فیتہ است کا کہ جو	رکتا ہو نسل سایہ کل سربا کی گل
ابجا کرتی ہی اسی تری لئی ہا	میرا قریب ہی نفس عطر سالی گل
ترکان ملک سالی لہجہ گریبان	ایو ای کرتی ہوشناسی گل

ترند

ترند ہر گہی ہین با و ہا	میا بی تیرا ت دل بی ہوی گل
سطوی تری جلوہ حسن عیور کے	جون ہی میری لگا ہین کنگ اور گل
تیری جلوہ کای آد ہو گا کنگ	بی اختیار رو ڈری ہی گل ترہا کی گل
غالب مجھی ایس ہی ہم اچھی ارزو	
جسکا خحال ہی گل حقیقی ہی گل	
ہون بوشت نظر او ارہ و	ایک سفیدی ماتی ہی مری جسم
ہی نفس سرور وہ کلن کنوی	طوق تری ہین ہی ہر و مان کا گل
ہم غلط سمجھی ہی لیکن خم و ان بر کھ	اخرا س دی ہین تو ہنستی ہی گل
سیکسی آسند وہ ہوا ہی ناوا کی ساگر	جلوہ چور سیدی ہی کرم ہلوی گل
سناوہ درو درو دواعی ہوا بعد و	خوشنہای کجھان آسند ہر گل
عرض دیو کا و حشت اندیشہ	جون ہو دل تا جاکار زبان سیکوہ

اوس خفاش عاشق کوه کوهی
مال سنی کوه باخ و چون صوفی کوه حال

بهر عرض حال ششم روم سجاد کل
گر گری با جام کوه آغازی من یاد
کریم باغ کوهی شمس یار کوه
دست سکین عیون رخ پروا گری
سعی عاشق فی روح افزای آرد
هی تصور صافی قطع نظر از غیر یا
کاشن آلودل محروم عیون بی
برق سامان نظری جلوه میناک حسن
خاک بی عرض بهار صد بخارستان

ظلمه ای سحر من لال دوزاد کل
عجیبی منقار بین دار نو و یاد کل
سیر ساج به جایی قطه خانه نبرد کل
شاخ کلین بونیا کوه نه در کل
هی سر از تیشه بهتر ز تیر باد کل
نخت دلی لایوی هی جمع ال آباد کل
عجیب کان شاخ باد کل صیاد کل
سبح خلوتخانه کچی سرجه باو آباد کل
سرتین کتی هی سری خاطر ازاد کل

کرچه بی یک بصره دوس اسکنده
بید لونی هی مشخو جی حاسن کباب
رشته همید مسک هی به بند کوبه
هون با فواده انداز ما د حسن
شوق پروا کی اتون من ساز ناد

ای سده خاوشس هی طوطی سگ کف ریاض
ظلمه ارگنهای مینه سیر زنگ دل

اگر گدی فریاد نار سا معلوم
بقد روصله عشق جلوه ریر هی
بنای حاصل دستک فرایم کر
بهار زگر و عجب خیره ولان هی

ی جمن سرایه بالیدن صدر کوه
هی سر ز مو سوم اگر رگنسانو هی
عقد ه سان کوه ز حال تنگ دل
کستدری نشه و سناخی خرنک دل
کینتای عیون علی خارج آسنگ دل

عبار نامه کنگنه مدد عام معلوم
و گرنه خاره امینه کی فضا معلوم
متاع خانه ریح خور صد معلوم
طلسم ناز بخت کت قبا معلوم

طلسم خاک گنجه که سود	مرکب کینه ساسین فاما معلوم
تحلف آینه دو جهان مدار است	سرخ یک کینه قریشنا معلوم
اسد و زلفیه انتخاب طرز حبا	
و کر نه دلبری و عده و قاعوم	
از آنجا که گشتن یار هین هم	ریب دنیا می دیدار هین هم
رسیدن کل باغ و اماندگی می	عیت محفل را می فرستار هین هم
نفس نه نه مغز و نفعه درود	که ضبط تپش شرک کار هین هم
تغافل گنجه و وحشت شناس	کجهان دهای اغیار هین هم
ماشای گشتن ماشای حیرت	بهارت قنیه کنه کار هین هم
نه دوز و کریبان پروا می مان	کماه شنای کل و خار هین هم
سنگه کفر و عانا سنا	بجوتم ناسی لاچار هین هم

سکینه

سکینه بر دست بسکن کین سنج هم	موی تنبیه که بجهتی بدخ طیار هم
نعمتین مایه نژاد و کلوین کفسر	برق می کرتی بدن و سن سیم مایه هم
بسکیر یک موی لاف شانی می تار	بچه خورشید که بجهتی مین و شانه هم
هر فرغ ماه هر موج ایک تصویر	سیل می در کتان کتی تان و نیزه هم
منق از خود تکی می مین بکار	استان بخرید بیکانه هم
و بطی عالی می مین شبای حیرت	جودن بان جمع دواع کر فی اسام هم
جانی مین جو شش بود ارتقا	سینل مالیه که کوبوی سر و پون هم
بسکه و چشم و حراع محفل اغیار	چکلی کجی جلی مین جن سیم خلو کجا هم
سام غم مین رخسار رخسار	رفشان بوختن مین صوت پروا هم
و ایم الحسین مین لاکهون مین اسد	
جانی مین سینه بر خولود نژاد خاک	

